1833. Nr. 16.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 22 FEBRUARIJ.

's GRAVENHAGE, den 16 Februarij.

In de laatst gehoudene vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft de Kommissie tot de verzoekschriften verslag gedaan onder andere:

Bij monde van den heer *Knipkorst*:

1°. Op drie verzoekschriften, aan Hun Ed. Mog. ingediend, te weten: door 1°. *Wouter Rynders*, Korenmolenaar te Lent, gemeente Elst, Gelderland; 2°. door drie-en twintig eigenaren van korenmolens in de provincie Drenthe, en 3°. door vier-en-twintig korenmolenaars te Nieuwleusen en in andere gemeenten, provincie Overijssel, strekkende om het gemaal niet bij collekte ten platten lande, maar bij admodiatie te doen heffen, en gemotiveerd op het bezwaar voor den landman en voor den molenaar, in het vervullen der formaliteiten, die bij de heffing door collekte moeten worden in acht genomen, en [illegible] opbrengst [illegible] waarvan de kosten het produkt voor een groot deel, naar de meening van sommigen der requestranten, zullen verslinden.

Bij monde van den heer *Quintus*:

1°. Op drie verzoekschriften van een groot aantal landeigenaren en landgebruikers in de gemeente Eenrum en verder in de Ommelanden, provincie Groningen, [illegible] overleggen, welke zij den Koning hebben ingediend, inhoudende bezwaren over de kadastrale werkzaamheden en derzelver uitkomsten ten hunnen aanzien, met verzoek, dat het Hun Ed. Mog. behage, hunne regtmatige bezwaren in ernstige overweging te nemen en het door hen gedane adres bij Z. M. den Koning te ondersteunen. Zij voeren bij die adressen, tot staving van het daarbij verzochte, aan, dezelfde en soortgelijke algemeene gronden, als door andere ingezetenen der Ommelanden, bij hunne ten zelfden einde strekkende verzoekschriften aan Z. M. en Hun Ed. Mog. gerigt, zijn bijgebragt, en welke door Hun Ed. Mog. Kommissie bij onderscheidene reeds gedane rapporten breeder zijn uiteengezet. Zich aan die rapporten gedragende, sluit de kommissie voor en adviseert, om even als de opgemelde, ook deze verzoekschriften met daarbij overgelegde afschriften, ter inzage van de leden der Vergadering, ter griffie neder te leggen; waartoe door de Kamer wordt besloten.

2°. Op onderscheidene verzoekschriften, als: van *A. Bur[illegible]* en twee-en-twintig andere landeigenaren van den polder [illegible] *Ruigenhil*, onder de gemeente de Willemstad, kanton Zevenbergen, provincie Noord-Braband; van *H. V. Heddema*, benevens vijftien andere landgebruikers te Finsterwold, kwartier Winschoten, provincie Groningen; en eindelijk van *G. B. [illegible]* en een-en-vijftig eigenaren en landgebruikers te Nieuwe- en Oude-Pekel-A, kwartier en provincie evengemeld, alle welke verzoekers hunne bezwaren voordragen tegen de kadastrale werkzaamheden, en hun verlangen te kennen geven dat eene geheele herziening der schatting en klassificatie hunner landerijen moge plaats hebben, met herstelling, zoo veel mogelijk, van alle misslagen, waardoor de belasting onevenredig gemaakt, verminderd en geene billijke redenen van klagten overgelaten worden. De verzoekers brengen tot staving van hunne verlangens, verscheiden gronden van bezwaar, van algemeenen en bijzonderen aard, aan, welke de kommissie vermeent eenigzins breedvoerig te moeten openleggen; zij bestaan in de volgende:

De algemeene gronden van bezwaar door de verzoekers aangevoerd zijn deze:

De huurwaarden zijn tot eene onbekende hoogte opgedreven; zoodanig, dat vele der verzoekers het voor hen van groot gewin zouden rekenen, indien zij, tegen een intrest van 4½ percent 's jaars, de huurwaarde tot kapitaal gebragt, hunne eigendommen aan het Gouvernement konden overdoen.

Dat de beambten van het kadaster zich meestentijds alleen [illegible] kunnen regelen naar eenige weinige huurcontrakten [illegible], waarvan vele [illegible] zijn, twaalf van de [illegible] om hunne welgezindheid, of partijschap, die hunner tegen anderen, tot onbillijke huurprijzen zijn opgevoerd. Dat de gemeentebesturen gevraagd zijnde, hen hierin beter zouden hebben kunnen onderrigten.

De klassering was ook van geen grove misslagen vrij te pleiten, daar men te veel heide- en zaaigronden in de eerste [illegible] klassen gebragt had, [illegible] in vergelijking [illegible] hooge [illegible] ligging, [illegible] nabij, dan verder van de stad waren gelegen, waardoor, tegen het doel der Regering, eene zoo niet onregtvaardige, toch ongelijk drukkende belasting zoude plaats hebben.

Hierin zouden de ambtenaren zekerder hebben kunnen te werk gaan, wanneer zij door aanwijzing niet van één persoon, maar van twee of drie kundige landgebruikers, kennis hebbende van den aard van den grond en deszelfs ligging, en zulks te beter wanneer de ambtenaren zelve uit naburige streken waren genomen en zelve met de gronden, manier van bezaaijing en behandeling van landen waren bekend geweest. Zij hadden gehoopt, dat op de regtmatige reclames van velen hunner een gunstige blik ware geworpen, en dat dezelve niet zonder eenig advijs, het zij van gemeente-besturen of groote landeigenaren, maar alleen op de berigten van de ambtenaren, wier eigenliefde, naar hun zeggen, vorderde, om hun eigen werk voor volmaakt te houden, zouden zijn afgewezen, dewijl toch aan weinigen hunner tot hiertoe eenig bewijs was ter hand gesteld, hoe de huurwaarden van hunne perceelen, ten gevolge der kantonnale vergadering, waren aangenomen, veel minder of de voorgestelde vermindering was toegestaan en de beoogde ongelijkheid tot eene evenredige verhouding gebragt. Het gebrekkige des werks was duidelijk; zelfs bleek het uit de aanslagbiljetten over de laatste drie maanden van 1832, dat nog een aantal eigendommen daarop ten name staan van degenen, die in 1826 daarvan bezitters waren, niettegenstaande op de biljetten, hun ter visie aangeboden, door de meesten hunner duidelijk was aangewezen, aan wien die

gerceelen thans behoorden, waardoor alsnu ligtelijk de een voor den ander konde betalen, daar het voor vele erfgenamen of verkoopers uit deze aanslagbiljetten niet te ontdekken was wat zij van anderen terug te vorderen of aan anderen te betalen hadden, waardoor de grootste verwarring en onregtvaardigheden zouden ontstaan. De verzoekers erkennen overigens de goede zijden van het kadaster en noemen het een schoon werk, zoo ten aanzien der meting als eener evenredige verdeeling der grondlasten, indien namelijk de klassering der landen met behoorlijke kennis en onderscheiding der verschillende grondsoorten is geschied, daarbij de voor- of nadeelige ligging der landerijen en gevolgelijk derzelver betrekkelijke waarde is in het oog gehouden, en achtgeslagen op de dikwijls ontzettende kosten, welke de landgebruikers door het zetten en onderhouden van watermolens moeten aanwenden om hunne landen in den winter boven water te houden, ten einde hun wintergraan voor hetzelve te beveiligen, of anders tot het vruchtbaar maken en houden derzelve, moeten uitgeven.

Bijzondere redenen van bezwaar van de landgebruikers te Pokel A.

Als zoodanige dragen zij voor, dat de kadastrale aanslag in hunne gemeenten onevenredig is, vermits op onderscheidene plaatsen *drie* bunders land hooger in huurwaarde zijn aangeslagen dan *zeven* op andere plaatsen; dat vele hoog zijn aangeslagen; dat er 's jaars zoo veel niet aangemaakt zou kunnen worden, als er belasting van moet worden betaald; dat de landerijen in hunne gemeente met veel meer moeite en kosten uit woeste heidegronden, velden en uitgegraven moerassen tot vruchtbare landen zijn gemaakt, en ook daartoe weder terugkeeren na een tijdsverloop van drie of vijf jaren, indien geene geregelde bemesting van dezelve plaats heeft, terwijl dezelve, in dat geval, door eene geheel nieuwe bewerking en bemesting als het ware op nieuw moet worden gebracht.

De kommissie adviseert om tot de nederlegging [illegible] zoekschriften ter griffie te besluiten; welk voorstel door de kamer wordt aangenomen, terwijl het verslag tevens zal worden gedrukt en rondgedeeld.

— Den 18 Februarij. De flaauwe hoop, die men een tijd lang geleden scheen te voeden, dat het geschil over de belgiesche aangelegenheden eene meer bevredigende houding zoude aannemen, is nog niet verwezenlijkt, men verzekert, dat bij de laatste ingeleverde nota van de engelsche zijde andermaal wordt aangehouden op de voorstellen, welke van den kant van Nederland reeds zijn beantwoord, zoodat de zaken, gelijk ook reeds door den engelschen *Courrier* is verkondigd, nog weinig zijn gevorderd. Men schijnt veel optegeven van de gevolgen, die eene nieuwe weigering zoude kunnen na zich slepen, en de verantwoordelijkheid te dien aanzien op rekening van Nederland te willen schuiven.

LONDEN, den 16 Februarij.

De Koning heeft op het adres van de Gemeenten geantwoord, dat hij vertrouwt op hare bereidvaardigheid om hem te ondersteunen in het handhaven der Unie tusschen Groot-Brittanje en Ierland, en haar verzekerde, dat hij niets verzuimende om alle daden van ongehoorzaamheid en geweld te keeren, haar pligtmatig zal bijstaan in het uitvoeren van de middelen, om elke billijke klagt in alle gedeelten van zijne landen uit den weg te ruimen.

— Dingsdag heeft lord *Althorp* in het Huis der Gemeenten verlof gevraagd om een voorstel te doen tot het maken van eenige veranderingen in de inkomsten der protestantsche kerk in Ierland. Deze zullen hoofdzakelijk bestaan in het afschaffen der kerken-tax, die 's jaarlijks op 80,000 pond sterling berekend wordt; in het verminderen van het getal der aarts-bisschoppen van vier op twee, en van dat der bisschoppen van achttien op tien, en het overbrengen der inkomsten van de afgeschafte stiften op het algemeen kerken-fonds; het verminderen van de inkomsten der aarts-bisschoppen en bisschoppen op eene som van 60,000 pond sterl.; het invoeren van eene tax op alle geestelijke beneficien van 5 tot 15 ten honderd, in plaats van de eerste vruchten, welke belasting zal ophouden, enz. De heer *O'Connell* heeft zijne tevredenheid over dit plan van verligting der lasten van Ierland te kennen gegeven en beloofd het te zullen ondersteunen.

Gisteren heeft lord *Grey* in het Huis der Lords de bill voorgedragen tot het in het werk stellen van middelen, om een einde te maken aan de troebelen, die thans in Ierland heerschen. Zijne Lordschap betoogde, dat de tot nog toe genomen maatregelen ongenoegzaam bevonden waren. De rampen van dat land waren onbeschrijfelijk. Het leven en de bezittingen der ingezetenen verkeerden in een voortdurend gevaar. [illegible] duizend [illegible] gepleegd, zoo als moord, brandstichting, [illegible]ling, weerstand tegen de regering en weigering van belastingen en tienden. In verscheiden gedeelten van het land waren strenger wetten noodig. Zijn voorstel zou vooreerst aan den Onderkoning het regt geven om onverwijld bij proclamatie alle genootschappelijke vereenigingen en zamenkomsten, die gevaarlijk voor de openbare orde en veiligheid zijn mogten, te beletten, en vervolgens strekken om de wanorde, waardoor het leven der burgers en hunne eigendommen bedreigd worden, te beteugelen; hiertoe moeten voornamelijk de bepalingen der proclamatie en insurrectie-akten dienen, alsmede het opheffen der *habeas-corpus*-akte. De hertog van *Wellington* verzekerde het Gouvernement van de maatregelen te zullen ondersteunen, en na eenige debatten is de bill ten eerste male voorgelezen.

In het Huis der Gemeenten hebben gisteren avond allerbelangrijkste debatten plaats gehad. Sir *R. Peel* heeft de aandacht der Vergadering gevestigd op 's Konings orders in rade, waarbij embargo is gelegd op de hollandsche schepen in de engelsche havens en tevens het nemen en opbrengen van schepen dierzelfde natie is bevolen. Hij begon met dezen maatregel te beschouwen als strekkende om het vermogen der akten van het Parlement opteschorten, als strijdig met de statuten en, als aan de Kroon eene zeer gevaarlijke magt toevertrouwende. Met de oude constitutie, de *Magna Charta* in de hand, beweerde hij, dat koopvaarders, van welke natie ook, in vredestijd, vrij in Engeland moeten toegelaten worden, aldaar volkomen bescherming voor personen en goederen moeten vinden, en vrijelijk van daar moeten vertrekken, terwijl zelfs ingeval er oorlog tusschen Engeland en het land, waartoe zij behooren, mogt uitbarsten, zij daarvan in tijds openlijk moeten gewaarschuwd worden alvorens men tot eenigen stap van vij-

vijandelijkheid of zelfs van hardheid tegen hen mag overgaan. Nu vroeg hij, of de Hollanders in tijds waren gewaarschuwd; of zij eenige reden hadden om te gelooven, dat er oorlog tusschen hen en Groot-Brittanie bestond; of het embargo noodig was als middel van represaille; wat toch de beleediging was, die Holland Engeland had aangedaan, en wat in de tegenwoordige buitenlandsche betrekkingen aanleiding gaf tot den geweldadigen maatregel hier en in volle zee tegen de koopvaardijschepen van een volk, waarmede Engeland in vrede was, en tot het verbieden aan de engelsche kooplieden om op de hollandsche havens te varen? Het was hier, zoo als de Regering het noemde, zake om onderhandelingen doorlezetten; maar daartoe ontkende hij, dat Engeland, noch volgens het regt der volken noch volgens zijne eigene wetten, een embargo mogt leggen. De ministers konden onderhandelen, zoo zij dit goedvonden, en, niet te vrede over den uitslag der [illegible], oorlog maken; maar zij hadden geen regt om [illegible] gegeven omstandigheden een embargo te bevelen. In de questie tusschen Holland en Belgie zou hij zich volstrekt geene partij stellen. Hij wilde aannemen, wat men ook van weerszijden mogt aanvoeren; maar hij bleef beweren, dat de handelwijze der engelsche regering onregtvaardig was en, even als in de dagen van barbaarschheid, niet tegen een staat, maar tegen bijzondere personen was gerigt. Op alle de redenen, die hij had blootgelegd, zou men hem welligt antwoorden, dat de orders in rade, waarover hij klagtig viel, het bereiken van een groot politiek doel moesten bevorderen; dat hij misnoegen onder de onderdanen van den Koning der Nederlanden [illegible] gen van toegeven aan de [illegible], die men hem deed. Hem kwam de maatregel slecht gekozen voor om tot eene schikking te geraken, te meer daar de drie Mogendheden, welke geen deel aan de dwangmiddelen wilden nemen, de onderhandelingen niet konden hervatten, zoo lang die dwang bleef voortduren, en het zeer onzeker was of Holland met Frankrijk en Engeland zou willen handelen, en de tusschenkomst der drie andere Mogendheden, welke het meerder vriendschap getoond hadden, weigeren zou. Ook scheen het hem niet toe, dat die maatregelen ontevredenheid in Holland zouden doen geboren worden, zoodat de Koning tot toegeven zou worden genoodzaakt. Daarom waarschuwde hij de Regering hare maatregelen op regtvaardigheid te gronden, opdat hare rekening op het misnoegen der Hollanders niet verkeerd mogt uitkomen, en die maatregelen de Hollanders geene nieuwe redenen zouden geven om zich naauwer aan hunnen Koning aantesluiten en tot den laatsten man de onafhankelijkheid en regten van hun land te verdedigen. Hij eindigde met den wensch, dat de Regering en het Parlement het voortduren van de bedoelde orders in rade in rijpe overweging zouden nemen.

Doctor *Lushington* verdedigde de maatregels en betoogde, dat het prerogatief der kroon regtmatig werd uitgeoefend in het leggen van embargo. De heer *A. Baring* verhief zich sterk tegen het gedrag van het Bestuur en toonde aan, dat het hier niet alleen hollandsche, maar wel degelijk ook engelsche belangen geld, en de handel van Engeland, zelfs die der geheele wereld in de zaak betrokken was. De Procureur-Generaal en de Solliciteur-Generaal poogden het regt van het leggen van embargo te verdedigen. De Koning, zeiden zij, heeft het regt van oorlog te maken en kan dus ook middelen [illegible]denen van eene verzachte vijandelijkheid, die wel aanleiding tot een oorlog konden geven, maar van den anderen kant [illegible] ook konden voorkomen. Sir *James Scarlett* uitte de [illegible]g, dat, wel verre van geschikt te zijn om een algemeenen oorlog te doen verdwijnen, de fransche en engelsche interventie in de zaken van Holland en Belgie Europa in gevaar van oorlog zou brengen. Lord *Palmerston* verdedigde de Regering en zeide, onder anderen, dat, zoodra de staatsstukken, rakende de nederlandsche geschillen, aan het Parlement voorgelegd zouden zijn, het daaruit blijken zou, dat de ministers den Koning wel en wettig hadden geraden. Eindelijk sprak nog sir *R. Vyvyan*, die beweerde, dat de schuld van het niet schikken der geschillen aan Belgie en niet aan Holland lag, en voorts, dat Engeland den Koning van Holland niet mogt dwingen afstand te doen van de regten, die hij als onafhankelijk souverein bezat, en dat dit met geweld te willen doordrijven eene daad van onregtvaardigheid was, zoo groot als ooit *Napoleon* had bedreven.

— Het blad van lord *Palmerston* herhaalt hetgeen de belgische bladen van den Schelde-tol hebben opgegeven, en verklaart tevens, dat Engeland het heffen van dergelijken tol niet zal gedoogen.

De bijzondere berigten uit Belgie, van een tamelijk onpartijdige zijde, schilderen de schatkist af als ledig; het leger als ontevreden; de inwoners als in partijen verdeeld; het gezag der regering als steeds afnemend, en den toestand van prins *Leopold* als alles behalve benijdenswaardig.

PARIJS, den 16 Februarij.

De Kamer heeft den heer *Laffitte* van alle verantwoordelijkheid ontheven; het bewind zoude het welligt hebben kunnen verhinderen, maar heeft het niet begeerd, omdat de tegenwoordige Minister *Humann* mede den misslag heeft begaan, van, zonder bepaald verlof, gelden aan de Grieken te verstrekken. De heer *Humann* zal met meerdere gestrengheid worden behandeld, doch het bewind schijnt zich weinig om den tegenstand ter zake van het budjet te bekommeren. De Kamer zal de uitgaven voor het onderwijs met een millioen verhoogen.

— Er wordt met ijver aan een traktaat van Koophandel met Belgie gearbeid.

— De graaf *Appony* heeft dezen ochtend eene lange conferentie gehad met den hertog *de Broglie* en den Minister van Pruissen, waarin de hertog op het afdoen der nederlandsche zaken ten sterkste zou aangedrongen hebben.

— De belgische zaken leveren steeds de meeste bezwaren op. De ministers erkennen zelven, dat zij met de vermeestering van het kasteel van Antwerpen niets gevorderd zijn. Zoo gezegd wordt, heeft men nieuwe bedenkingen, deels in eenen minzamen, deels in eenen dreigenden toon, naar 's Gravenhage gezonden. Indien het ministerie dit geschil niet weet uit te maken, schijnt het op den duur niet op de meerderheid der kamer te kunnen rekenen.

— De inhoud van de belgische bladen nopens het regt, hetwelk op de Schelde zoude worden geheven, geeft aanleiding tot veel aanmerkingen, doch de heffing daarvan wordt in twijfel getrokken. Van de liberale zijde komt men weder voor den dag met

een ontwerp van verdeeling van Belgie, als het beste middel, om de bestaande geschillen uit den weg te nemen; goede waarborgen te leveren voor de betaling van de renten der openbare schuld, en den handel zijnen natuurlijken loop te laten, en te verzekeren.

— Den 16 Februarij. Men leest het navolgende in den Messager: « Het gerucht loopt, dat heden ochtend de oostenrijksche en pruissische gezanten eene conferentie hebben gehouden en gezamenlijk eene nota aan den franschen Minister van buitenlandsche zaken hebben doen toekomen, en dat de laatstgenoemde een courier naar 's Gravenhage heeft gezonden, ten einde eene zeer spoedige ophelderende verklaring te verlangen, ten aanzien van den staat der zaken op de Schelde.

« Wij kunnen niet bevroeden, hoe het bijkomt, dat men zoo spoedig van de genomene besluiten in dezen is onderrigt geworden, maar men wilde, dat de nota in zeer ernstige bewoordingen zoude zijn opgemaakt en eindigen met de bedreiging, dat, indien het antwoord niet voldoende was, men zijne toevlugt niet meer zoude nemen tot protocollen, maar den uitslag van eene twist, welke reeds te lang had geduurd, aan het lot der wapenen overte laten."

— Terwijl het opperhoofd der St. Simonisten zich in de [illegible] schappelijke woning [illegible], [illegible] zich eenige aanklevers dezer secte naar de Indiën, ten einde hunne leeringen aldaar aan den man te brengen. Anderen zijn voornemens, om het Oosten te bezoeken. Weder anderen, waaronder een gewezen k. priester, hebben den Koning verzocht, om, met de tot den dwangarbeid veroordeelden, in een der bagno's, gedurend te worden opgesloten, ten einde dezelve, in dit verblijf van zedeloosheid en ellende, den weg der deugd optebeiden.

— De heer de Chateaubriant en de verantwoordelijke redacteurs van de voornaamste bladen van de partij der carlisten zijn, bij arrest van de kamer van beschuldiging, naar het hof van assises verwezen, als schuldig aan het aanhitsen der menigte tegen het bewind van Koning Philips; het aanranden zijner koninklijke regten, enz.

FRANKFORT, den 15 Februarij.

Oostenrijk heeft te Weenen eene leening gesloten van 40 millioen florijnen, tegen 88 en 1 half netto.

— Mahamed Ali heeft te Alexandrie de tijding van de overwinning zijns zoons te Konich met groote vreugde ontvangen; doch uit zijn bij die gelegenheid gehouden gedrag moet men opmaken, dat hij niet gezind zal wezen, eene overmoedige handling aantenemen, maar integendeel den Sultan hulde te blijven bewijzen.

— De aarts-bisschop van Keulen heeft zich, ter zake van de steeds bestaande vrees voor de Cholera, verpligt geacht, om de verordeningen op het houden der vasten aanmerkelijk intekorten, en de behoeftigen in sommige gevallen geheel van de gewone verpligtingen in dezen te ontslaan.

Heerenveen den 18den Februarij 1833. In den verloopen nacht stierf, in den ouderdom van omtrent 38 jaren, Mr. *Hendrik Gratama*, Lid van de Regtbank van eersten aanleg alhier, nalatende eene bedroefde Weduwe en twee dochtertjes van 4 en 2 jaren.

De ondergeteekende maakt bij deze bekend aan alle diegenen, van welke hij gelden te vorderen heeft, wegens remplassering of anderszins, dat niemand iets moet uitbetalen aan zijnen broeder *A. M. Lotinga*, wonende in de Bourtange, want daarvan zal geene kwitantie goedgedaan worden dan voorzien van de ondergemelde handteekening.

S. M. LOTINGA, van Appingadam.

De ondergeteekende *Samuel Moses Lotinga*, zaakwaarnemer te Appingadam, biedt zich aan tot het leveren van plaatsvervangers voor de Nationale Militie en Schutterijen, op zeer voordeelige conditien. Hij zal iederen dingsdag te spreken zijn ten huize van den Logementhouder *A. Holsta*, in den Koppel paarden, te Assen.

Assen, den 8den Februarij 1833.

S. M. LOTINGA.

MIDDELPRIJZEN van GRANEN enz. verkocht te Heerenveen, op de markt van den 18 Februarij.

Rogge, het mud . . f 5 - 60	Boter, het pond . . f 0 - 45
Boekweit, het mud . . - 4 - 50	

PRIJS-COURANT der NEDERL. EFFECTEN.

Amsterdam, den 19 Februarij.

Werk. Schuld 2½ pCt. 46⅛ à ¼	Obl. Oorlogsl. . . . 96⅞ à 96
Dito 5 pC. . . . . . 85¾ à ⅞	Syndikaat-biljetten . 100½ à ⅞
Kans-biljetten. . . . 17 à ⅜	Nieuwe 6 pCt. negot. 99⅞ à 100
Amort. Syndicaat. . 76⅛ à 76⅛	

Te Assen, bij C. VAN GORCUM, *Provincialen Drukker.*